

בש"פ 5773/15 - אברהם נג'יבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5773/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: אברהם נג'יבי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 14.8.2015, בעמ"ת 29040-08-15, שניתנה על-ידי כב' השופטת ד' שריזלי

בשם המבקש: עו"ד ירון פורר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת ד' שריזלי), בעמ"ת 29040-08-15, מיום 14.8.2015, בגדרה התקבל עררה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת ה' נאור), במ"ת 56808-06-15, מיום 13.8.2015.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש, ביום 25.6.2015, כתב אישום המייחס לו ולנאשם נוסף, יוסף גמליאל (להלן: גמליאל; להלן ביחד: הנאשמים), עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); התפרצות למקום מגורים או תפילה לשם ביצוע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין; והחזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין. יצוין, כי לגמליאל יוחסו בכתב האישום, בנוסף לעבירות אלו, גם עבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים.

מעובדות כתב האישום עולה, כי עובר ליום 15.6.2015, קשרו הנאשמים קשר לשם התפרצות, בצוותא חדא, לדירת מגורים בעיר בת-ים (להלן: הדירה). בהתאם לקשר בין הנאשמים, כך נטען, הצטיידו השניים, מבעוד מועד, ברכב, בקטנוע, ובפלי פריצה. על-פי כתב האישום, ביום 17.6.2015, בסמוך לשעה 09:30, החנה גמליאל את הרכב בסמוך לבניין בו נמצאת הדירה, התהלך סביב הבניין, חזר אל הרכב, והשקיף על הרחוב. עוד נטען, כי בסמוך לשעה 10:45, החנה המבקש את הקטנוע לצד הבניין, נכנס לתוכו, ועלה לדירה. לאחר מספר דקות, נתפס המבקש בתוך הדירה, כשהוא חובש קסדת אופנוע על ראשו, והוא משוחח בטלפון באמצעות אוזניה, המחוברת לאוזנו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נטען בבקשה, כי ברשות המשיבה ראיות "טובות ומוצקות" להוכחת המיוחס למבקש בכתב האישום, ובין היתר, המדובר בדוחות פעולה של השוטרים; בתמונות של הרכוש שנתפס; ובמזכרים. עוד טענה המשיבה, כי לחובת המבקש 5 הרשעות קודמות, ובכלל זאת, בעבירות של איומים; סיוע להתפרצות למגורים; סיוע לגניבה; הפרת הוראה חוקית, וכיוצא באלה. על רקע זה, סברה המשיבה כי מן המבקש "נשקפת סכנה ממשית לשלום הציבור".

4. בהחלטה, מיום 2.7.2015, נעתר בית משפט השלום (כב' השופט מ' פלד - סג"נ) לבקשת המשיבה, והורה על הארכת מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נקבע, כי "על אף גילו הצעיר, צבר [המבקש] לחובתו עבר פלילי מכביד למדי", ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה, בן 10 חודשים. על-כן, ולנוכח התחכום הרב המשתקף ממעשיהם של המבקש וגמליאל, סבר בית משפט השלום כי לא ניתן לאיין את מסוכנותו של המבקש באמצעות חלופת המעצר שהוצעה. בשולי הדברים, קבע בית משפט השלום כי "במידה ותוצג חלופה אחרת, תישקל זאת בהתאם, על-ידי בית המשפט".

5. ביני לביני, ביום 8.7.2015, הורה בית משפט השלום (כב' השופט מ' פלד - סג"נ) על שחרורו של גמליאל למעצר בית, בתנאי פיקוח מלא. נקבע, כי במובחן מהמבקש, אשר נגדו תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי, עברו הפלילי של גמליאל "מצומצם בהיקפו". בהתאם לכך, קבע בית משפט השלום כי ניתן לנקוט בעניינו של גמליאל "בצעד של חלופת מעצר נאותה, שיהיה בה כדי להפיג את מסוכנותו".

6. בהסתמך על הערתו של בית משפט השלום, בהחלטה מיום 2.7.2015, ובשים לב להחלטה בעניינו של גמליאל, הגיש המבקש בקשה להורות על שחרורו ממעצר, תוך שהוא מציע חלופת מעצר אחרת. ביום 15.7.2015, הורה בית משפט השלום לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו של המבקש. ביום 13.8.2015, לאחר קבלת תסקיר המעצר, כמו גם חוות דעת מטעם המנהל על הפיקוח האלקטרוני, קבע בית משפט השלום (כב' השופטת ה' נאור) כי יש לשחרר את המבקש למעצר בית בתנאי איזוק אלקטרוני ומפקחים.

7. המשיבה הגישה לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ערר על החלטתו זו של בית משפט השלום, ועררה

התקבל, ביום 14.8.2015. לחובת המבקש, כך ציין בית המשפט המחוזי, הרשעות קודמות רבות, והוא "ריצה עונש מאסר שסיומו רק לאחרונה". לכך יש להוסיף, כך לשיטתו של בית המשפט המחוזי, את האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר "מדבר על אדם חסר גבולות". על יסוד דברים אלה, קבע בית המשפט המחוזי כי "נכונה וראויה היתה בעיני החלטת כב' השופט פלד, אשר בחן את עניינו של [המבקש] לעומק, על כל היבטיו". משכך, נקבע כי אין מקום להורות על שחרורו של המבקש ממעצר.

הבקשה לרשות ערר

8. בבקשה שלפני טען המבקש, כי שגה בית המשפט המחוזי בהתערבותו בהחלטתו של בית משפט השלום. נטען, כי תוצאת החלטתו של בית המשפט המחוזי הינה "פגיעה קשה במבקש, שכן לא ניתן מספיק משקל [...] להמלצת שירות המבחן". המבקש הוסיף וטען, כי היה מקום ליתן את הדעת לעובדה שגמליאל שוחרר לחלופת מעצר, "למרות שחלקו גדול מחלקו של המבקש". לשיטתו של המבקש, אין נפקא מינה, לעניין שחרורו לחלופת מעצר, לעובדה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי, וטעה בית המשפט המחוזי בקביעתו אחרת מכך. לבסוף, הצביע המבקש על העובדה ש"ארבעה שופטים מבית משפט השלום שדנו בעניינו [...], סברו שיש לבחון בחיוב אפשרות שחרורו".

דיון והכרעה

9. דין הבקשה להידחות. הלכה היא, כי בית משפט זה לא ייעתר לבקשה לרשות לערר על החלטה ב"גלגול שלישי", אלא במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או סוגייה ציבורית כבדת משקל, החורגת מעניינם הקונקרטי של הצדדים להליך, או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ובכלל זאת: פגיעה שאיננה מידתית בזכויות הנאשם; עוול היורד לשורשו של העניין; או פגם מהותי בהחלטה (בש"פ 5098/15 הדנה נ' מדינת ישראל (19.8.2015); בש"פ 3383/15 בן ברוך נ' מדינת ישראל (17.5.2015); בש"פ 3298/15 חיראק נ' מדינת ישראל (12.5.2015)). הבקשה שלפניי אינה נמנית על אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות לערר. זאת, מאחר שמדובר בסוגייה הנוגעת לצדדים הקשורים בה בלבד, והיא אינה מעוררת כל שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית. בנוסף, לא מתקיימות נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות היעדרות לבקשה זו. מטעמים אלו בלבד, דין הבקשה להידחות.

10. אציין, למעלה מן הצורך, כי אין בידי לקבל טענותיו של המבקש גם לגופו של עניין. כתב האישום מייחס למבקש מעשים חמורים ביותר, המעידים על תחכום, תעוזה, ועזות מצח. לחובת המבקש עבר פלילי, הכולל הרשעות למכביר. לכך יש להוסיף, את עונש המאסר המותנה אשר תלוי ועומד נגד המבקש, ממנו הוא, לכאורה, התעלם, בעת שבחר לחזור לסורו ולבצע מעשה התפרצות נוסף. מתסקיר המעצר בעניינו של המבקש עולה, כי "רמת הסיכון להמשך התנהלות שולית ולהישנות העבירה גבוהה". במצב דברים זה, סבורני כי אין מקום לשחרר את המבקש לחלופת המעצר, ודעתי, בעניין זה, כדעתו של בית המשפט המחוזי.

11. הבקשה לרשות ערר נדחית, אפוא.

ניתנה היום, י"א באלול התשע"ה (26.8.2015).

ש ו פ ט
